

[Carsten Raft.]

kort allerede før den første Verdenskrig, og jeg fik mit næste i 1920. Der var dengang obligatorisk 30 Timers Undervisning, og jeg overholdt selvfølgelig Reglen, men jeg kan ikke sige, at alle gjorde det. Da var der en forholdsvis lille, sikkert for lille Stab af autoriserede Køre lærere, og naar jeg senere har hørt om de mange Vanskeligheder, der er med Hensyn til Køreprøverne, og særlig med Hensyn til de motorsagkyndiges Op træden, er jeg nu og da kommet til at tænke tilbage paa de Forhold, der var dengang. Jeg kunde nemlig ikke rigtig forstaa — og det er der sikkert heller ingen, der kan tænke sig —, at de mest vanskelige Mennesker her i Danmark netop skulde søge Stillingen som motorsagkyndig; jeg kunde ikke tænke mig andet end, at der maatte være visse Aarsager, som man kunde finde, til, at Køreprøverne var kommet ind i den Krise, de er kommet ind i.

For det første er der nok den Vanskelighed, at det kan være lidt svært for voksne Mennesker, af hvilke mange aldrig har været til Eksamen, at skulle underkaste sig en saadan. For det andet er det ikke nemt for en Mand at vove den meget farlige Disposition at slippe et Menneske ud i Færdselen, f. Eks. i København, og gøre det i Løbet af en Prøve paa — det skal vist være en halv Time, men ofte bliver det maaske ikke mere end et Kvarter eller 20 Minutter. Der skal en nøje Undersøgelse til, og det kan nemt føre til, at der kommer en vis Stramhed og Strenghed over den motorsagkyndige; der bliver maaske lidt mere Irritation over hele Prøven, end det er behageligt for Eleverne og ønskes af ham. Det bliver omtrent som ved de autoriserede Kursus, hvor Eleverne skal gaa til Eksamen paa Universitetet og opgive hele Pensum'et og bedømmes uden Støtte af Aarskarakterne og uden den Støtte, der ligger i at blive eksamineret af egne Lærere. Det er en meget vanskeligere Eksamen end den sædvanlige Eksamen ved en Skole, om hvilken man ved, at den plejer at føre Eleverne op paa en ansvarsbevidst og fornuftig Maade, og hvor man nogenlunde ved, hvordan Resultatet plejer at være.

Derfor tror jeg, det vilde være rigtigt, om man nu fulgte den højtærede Justitsminister i hans Forslag om at gøre Funktionen som Køre lærer autoriseret — aaben for Tilgang, men autoriseret —, saaledes at de motorsagkyndige saa nogenlunde kunde fortsætte det Samarbejde med og det Tilidsforhold til Køre lærerne, de i gamle Dage havde, og saaledes at de kunde vide, at de

og de Køre lærere plejer at gøre deres Ting ordentligt over for Eleverne, men at over for den og den Køre lærer er der Grund til at være mere aarvaagen. Men over for disse Kometer, der pludselig optræder, er det, de er nødt til at anlægge en vis Strenghed. Jeg er sikker paa, at vi vil faa langt bedre Prøver og en langt omhyggeligere Udvalgelse, naar den motorsagkyndige ved: den Mand, jeg sidder ved Siden af, har kørt et stort Antal Timer med en Køre lærer, jeg har Kendskab til, og som jeg ved gør sit Arbejde forsvarligt. Og der vil hos Køre lærerne være en vis Utilbøjelighed til at komme til Prøve med en Elev, der i Virkeligheden ikke er dygtig nok til at bestaa Eksamen; det vilde ikke gavne hans Forretning, men kaste et uheldigt Skær over den.

Det vilde ogsaa være en rimelig Service over for Publikum. Det er ikke nemt for et almindeligt Menneske, der aldrig har haft med Automobiler at gøre, pludselig at skulle afgøre, hvem man skal have til Lærer. Der melder sig et Utal af Lærere. Hvis der stilles bestemte Krav om, at der skal bestaa en Prøve, kan man ogsaa skaffe sig at vide, at inden for det bestemte Antal autoriserede Lærere er de og de de bedste. Det kan man ikke med den fuldkomne Overfyldning, der er i Øjeblikket, og hvor man ikke kender mange af dem. Derfor er vort Parti ogsaa ved tidligere Lejlighed gaaet ind for Autorisation og Prøve. Det tidligere Medlem her i Tinget, Hr. Stæhr-Johansen, ønskede det, og man naaede i sidste Omgang til at stille visse Krav, dog uden Prøven. Han ønskede som sagt Prøven, og nu er vi altsaa naaet frem til, at ogsaa Prøven kommer med. Jeg er tilfreds med det og tilsiger min Støtte til, at det kan blive gennemført.

Jeg vil dog gerne have Lov til at komme med et Par Detailbetragtninger over visse Bestemmelser i Loven, som trænger til Ændring. Den højtærede Minister har aabenbart været af den Indstilling, at naar Kravene til Køre læreren blev strengere, skulde det ogsaa være sværere at faa ham fradømt Autorisation. Jeg tror, at logisk kan man ogsaa naa til det modsatte Resultat; at hvis den Tryghed, Publikum føler ved at gaa til en autoriseret Køre lærer, bliver større, skal det ogsaa være nemmere, hvis han forbyder sig, hvis han tilsidesætter sine Pligter som Køre lærer, at fradømme ham Køretilladelsen. Derfor tror jeg ikke, det er tilstrækkeligt at opstille de Krav, der nævnes i Loven for at faa en saadan Autorisation frakendt: „... grov eller oftere gentagen Overtrædelse af Lovgivningen om Motorkøretøjer eller af Færdselsloven“, og Fæng-